

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XV бр. 122 (1269)

Търново, събота, 10 октомври 1959 г.

Цена 20 ст.

На гроздобер, памукобер и сеитба!

Гроздоберът се протака

Времето се влоши. Понижи се температурата, образуват се слани. Всичко това се отрази зле и на гроздовата реколта. Сланата, придружена със студ, попари кехлибарните гроздове. Беритбата трябва да става бързо. Това добре виждат и ръководството и кооператорите в ТКЗС Г. Липница. Обаче още не е започнала масова беритба.

При план 100,000 кг. за седем дни са набрани и предадени на изкупувателния пункт „Винпром“ — Павликени — 55,880 кг. грозде. Нима лиснат чайки или хора? Защо тогава се проваля беритбеният план?

Без двоумение може да се каже, че има лоша практика в беритбата. Днес бере една бригада, утре друга, в други дни трета. А такава редуване сега не е оправдано.

Сега силите са насочени предимно към браването на царевичната. Това едно. От друга страна пък липсва трудово напрежение. По данните в стопанството има 1,100 работоспособни кооператори, а на работа в полето излизат ежедневно около 650. И това едва ли са абсолютни точни данни. Защото най-важният елемент — броят на участващите кооператори не винаги се пише в сведенията от първа и трета бригади. И това се допуска да става тогава, когато на полето има толкова много работа.

По този начин ръководството е лишено от ясна представа за състоянието на работата. То не взема достатъчни мерки. А разясни ли се на кооператорите, те биха лесно осъзнали вредата от своето отсъствие. И макар умората да не е малка, биха излизали на работа, още повече, че не е трудно да се разбере, че гроздето не търпи отлагане. А то не е малко.

По думите на някои ръководители очаква се да се получи около 400—500 тона

грозде от притежаваните 1,000 декара лозя.

Кооператорите знаят: — градусът на гроздето не е лош, 21—22, но те се тревожат, че твърде малко е обрано. А колко много труд беше вложен за отглеждането му!

Добре е ръководството на стопанството да предотврати опасността от похабяване на гроздовата реколта. И да се премине на масова беритба.

Д. БУРНЕВ

Кога ще оберат гроздето, кога ще засеят?

Каква работа е налегнали сега дъсчотските кооператори! — Гроздобер, освобождаване на площите, сеитба, че и памукът вече се разпуква!

Гроздоберът, кажи-речи, сега започва в селото, макар че се бере от 22 септември. Изнесени са само 170 тона от сорта „Болгар“, а по план трябва да се изнесат общо 400 тона. Графикът изисква по 40 тона грозде на ден да се откарва на гара Павликени.

Залисването на гроздето е стигнало към 24 тона. И то не редовно. Манипулацията тази година е позитивна. Докато миналата година една кооператорка почистваше 120—140 кг грозде на ден, сега стига до 80 кг.

Освен че бавно върви беритбата за износ, за „Винпром“ още нищо не е набрано и продадено. А по план трябва да му бъдат продадени 1,000 тона грозде. Основателно един стар кооператор, като гледаше попарено от сланата грозде на местността „Горчешма“, каза с тревога: „Без файда е вече да стои. Колкото стои, губи, не печели“.

На кое място сте?

по изпълнение на плана за сеитбата и силането на 8 октомври т. г.

ТКЗС	сеитба на силане	пшеница жира-и ечемик
1. Морава	77.5	81.3
2. Драгомирово	65.0	54.4
3. Горна Студена	52.4	47.7
4. Сухидол	47.0	79.0
5. Козловец	46.1	91.3
6. Алеково	46.1	49.5
7. Караисеп	43.4	73.5
8. Обединение	42.8	100.2
9. Масларево	42.4	49.7
10. Ореш	42.1	41.9
11. Спирхилово	39.5	88.6
12. П. Тръмбеш	39.4	95.9
13. П. Сеновец	38.4	54.9
14. Овча могила	36.7	54.0
15. Върбовка	35.1	48.1
16. Поликраище	34.3	57.6
17. Горна Липница	33.3	47.2
18. Самоволене	32.3	61.0
19. Балван	30.2	45.8
20. Стражица	26.8	63.2
21. Лясковец	26.3	52.4
22. Ресен	25.2	60.6
23. Д. Оряховица	24.6	72.8
24. Михалци	23.5	62.8
25. Павликени	22.5	51.1
26. Търново	21.7	70.1
27. Джулюница	20.6	82.9
28. Била черква	19.5	55.6
29. Церова кория	19.5	54.0
30. Асеново	18.5	52.8
31. Константин	18.1	59.8
32. Д. Липница	17.8	64.4
33. Драганово	17.8	66.4
34. Камен	17.4	75.0
35. Беброво	16.8	103.7
36. Дъско	16.0	73.2
37. Кесарево	12.8	28.4
38. Златарица	11.6	28.3
39. Килифарово	9.8	86.1
40. Елена	0.07	51.6
Общо за окръга	29.1	73.2

ПЪРВЕНЦИ — МЕХАНИЗАТОРИ

в есенната сеитба към 8 октомври т. г.

МТС — АЛЕКОВО
Радко Колев, работил в с. Горна Студена и засял с трактор „ИД — 35“ 2,200 декара; за деня 150 декара.
Марин Горанов, работил в с. Алеково и засял с трактор „ДТ — 54“ 1,200 декара; за деня 100 декара.

МТС — П. ТРЪМБЕШ
Борис Георгиев, работил в с. Павел и засял с трактор „Ифа“ 1,540 декара; за деня 160 декара.
Йордан Николов, работил в с. Обединение и засял с трактор „Универсал — 2“ 1,310 декара; за деня 126 декара.

МТС — РЕСЕН
Панайот Стефанов, работил в с. Хотница и засял с трактор „Диринг“ 1,560 декара; за деня 120 декара.

Бригадата на Ангел Цвятков от с. Драгичево е първенец на обединеното ТКЗС с център Лясковец.
На снимката: Кооператорки от пето звено грижливо манипулират грозде и за износ.

Архитектурното оформление на нашите селища

Под непрекъснатите грижи на Партията за изтеклите 15 години народна власт настъпили вестранни изменения в нашия живот. В окръгъта разгръща голямо строителство, което изменя облика на селищата.

В градовете и някои големи села се изграждат и продължават да се изграждат значителни индустриални райони, цели нови жилищни квартали.

В селата се уреждат модерни селскостопански дворове, нови красиви и удобни жилища на кооператорите. Създадох се много паркове и градини, озеленени и просторни улици. В много селища се построяха читалищни сгради, болници, училища и други административни и културнообитови сгради.

Значителни успехи са постигнати във водоснабдяването на селищата. Разширява се и канализационното строителство. Пътната мрежа се настилат с паваж и асфалт.

Въпреки големите успехи по благоустрояването и архитектурното оформяване на селищата обаче все още трябва да се направи значително повече.

Партийните комитети и народните съвети се занимават с въпросите по благоустрояването и разкрояването на селищата твърде неограничавано, между другите въпроси. Набелязват мероприятия в повечето случаи не изчерпват всички възможности. Контролът за изпълнението на тези мероприятия е слаб и те не се изпълняват до край.

В обемното изграждане на селищата се явиха редица слабости.

Градските народни съвети в Търново, Горна Оряховица и другаде допуснаха голяма част от новото жилищно строителство да плъзне в покрайнините, а в някои случаи и извън чертите на градовете. При това застрояването ставаше в много случаи с ниски сгради, големи дворове, раз-

лични стопански сгради, което застрояване заема голям терен, създават се неблагоприятни условия за благоустрояване — скъпа улична, водопроводна, електропроводна мрежа и се затруднява изграждането на сградите за задоволяване на културните, снадителните и други нужди.

Приветливият и красив вид на селищата зависи не само от разположението на отделните сгради и обемното им съчетание, но извънредно много от добре разработените в проекта и качествено изпълнени фасади и лида на сградите, добра улична и тротоарна настилка, оградите на дворовете и зеленините по улиците и градинките. В индивидуалните проекти на много от сградите в Търново и Г. Оряховица проектантите разработват фасадите еднотипно, несвързано с околната среда, с малки прозорци, тежки корнизни, с тъмни нерадостни мазилки. В много случаи нетворчески се прилагат някои архитектурни форми от нашето минало. Сградите са тежки, тромави и чужди на околната среда.

В градовете Търново, Г. Оряховица, Елена и др. съвременно не се ремонтират важните насталикни даже и по главните улици. Общинските народни съвети в много селища търпят порутени или некрасиви огради, направени от пръти, плет и други неподходящи материали. На много места тези огради са ненужно високи и дебели, като че ли съседите се страхуват един от друг. Таква неподходяща ограда има в някои градове, като Елена, Свищов, Лясковец и другаде.

Народните съвети са давали указания за измазването и боядисването на сградите, ремонтирането им и въобще поддържането им в приличен вид, но резултатите от това са незадоволителни, поради липса на контрол.

Не се опазват и поддържат добре и зелените площи. Че-

сто явление е те да не се по-ливат редовно, да не се засаждат съвременни, да не се подновяват и окопават и да загубят своя свеж вид. Случва се гражданите да газят тревата, да чупят клони от дърветата, да късат цветята или пък да не се допуска да влиза в тях дори и добитък. В не добро състояние са градините в селата Масларево, Долна Липница, Раданово, Овча могила и др. В Горна Оряховица не се поддържат кварталните градинки.

Предстои още много голяма работа за благоустрояването и архитектурното оформление на селищата в нашия окръг. За това е нужно правилно да се използват и насочват средствата по самооблагането. Има села с голямо изоставане в благоустройството отношение. В с. Морава няма насталикни улици, разкопани, през влажните периоди, те силно се разкапват. В селата П. Сеновец, Масларево и Куница са заделени за благоустрояване само 5—10 процента от средствата, получени то самооблагането.

Недостатъчно се търсят и използват по-икономични начини за благоустрояване. При положение, че няма достатъчно средства за базалтовни площи, които са значително по-скъпи, могат да се използват и др. подръчни материали, като тропанка стурия, камени плочки.

Безстранныте изменения в живота на хората, като резултат от успехите в изграждането на социализма в селото и града трябва да се припознават и от бързото преустройство и преобразяване на селищата. Оттук произтичат и задачите на партийните комитети и народните съвети. От тяхната търпелива, упорита работа за организиране силите на хората зависи успехът на работата.

Дълг на всички трябва да бъде по-добро архитектурно оформление на нашите села и градове!

Сеитбата изостава, а машини бездействуват

В тези късни есенни дни напрежението в Долна Липница не е по-малко от дните по жътва. Настъпи ли новия ден, всички работоспособни кооператори се отправят към полето. Един прибират царевичната, други берат грозде, памук, облагородяват рози. . .

Работни са доплатилищните кооператори. И ако сега тяхното стопанство изостава в сеитбата, трябва да се черпят не те, а ръководството на ТКЗС и МТС в Павликени. От освободените 8,800 декара за засяване

е есенници до 8 октомври бяха изорани 6,000 декара, а засети само 2,000 декара. Председателят на ТКЗС д-р. Димитър Лясков не крие, че виновни за това са те и ръководството на МТС. Но каква е ползата от това самопризнание?

Ръководителите на ТКЗС са разбрали, че италианските сортове пшеница, ще се забавят от „Сортови семена“ и, въпреки че от 45 тона са получили само два тона първо подготвят площите за тях. А сортът „301“ има да се сеят 8,000 декара. Ако това беше предвидено

навреме, сега планът за сеитбата нямаше да е изпълнен 17,8 на сто, а далеч повече.

Докато кооператорите се стремят да освободят по-скоро площите за сеитба, в двете тракторни бригади се допуска отделни машини да стоят в бездействие. Непростимо е сега да се губят цели дни без да се сеят, при наличността на свободни и подготвени площи. С какво тракторният бригадир Илия Димитров ще оправдае бездействието на двете сеялки, които на 6 октомври трябваше да сеят ечемик в местността „Япалитя“, а стояха цял ден, стоя и семето, стояха и хората?

Вина за неоправдани престой имат и ръководителите на МТС, които не осигуряват необходимите резервни части. Вместо за 2 дни, ремонтът на трактора, поверен на Христо Георгиев, само заради една гарнитура продължи 4 дни. Същият трактор често

губи ценно време за подмяна на вериги и то пак с неточности.

Механизаторите Хр. Горсов, Д. Николов и другарите им от двете бригади обичат своята професия и милеят за работата си. Те са уверени, че изоставането може да се преодолее. На тези мъжествени хора, които не се спират пред никакви трудности може да се вярва. Но техните усилия ще отидат напразно, ако ръководството на МТС не им осигури нужните най-бързо изнасящи се резервни части.

По-сериозно внимание към сеитбата трябва да обрне и ръководството на ТКЗС. Има да се освобождават още 4,200 декара. Хибридна царевича, която не е малко и каквато до сега не се е райдала, трябва час по-скоро да се прибере от полето.

Не трябва да се забравя, че всяко забавяне на сеитбата води след себе си намаляване на добивите, а това ще ошети не само кооператорите, но и народното стопанство.

П. ТАРАСЕНКО

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

Снощното тържество

По случай Месеца на българо-съветската дружба и 25-годишнината от създаването на първите българо-съветски дружества в България, снощи в Дома на офицера в Търново се състоя възбуждащо тържество.

Салонът отрано се изпълни със стотици граждани. В президиума на тържественото събрание бяха другарите Д. Стойков, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията, секретарите на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов и Николай Тонев, председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Хр. Павлов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС П. Кожухаров и други.

Скъпи гости на трудещите се от Търново бяха първият секретар на Съветското по-

солство в София. В. Захватов и секретарят Ал. Бироков.

Доклад за 25-годишнината от създаването на първите българо-съветски дружества в България изнесе Руси Стефанов, председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

С бурни ръкопляскания бяха посрещнати приветствените думи на представител на Съветското посолство В. Захватов. Приветствие поднесоха и група пионери от търновските училища.

Събранието изпрати поздравителна телеграма до Правителството на СССР.

Тържеството завърши с богата и разнообразна литературно-музикална програма. Бе проектиран и филм за съветските поларници.

Скъпи подаръци

Задушевна и възбуждаща беше срещата на 8 т. м. на гостуващата група екскурзанти от Харков с учителите и учениците от основно училище „Христо Ботев“.

Екскурзантият Александър Тимофеев, инженер от гр. Харков, посети училище „Христо Ботев“, за да предаде на ръководството алуминиеви изгледни от Съветския съюз.

Подарък от родителско-учителски комитет от Харков и две пионерски връзки на ученици, завършили в Харков за най-добрите ученици в Търново.

По този случай голяма група от учители и ученици посетиха съветските гости в хотел „Балкантурист“, поднесоха им цветя и подаръци.

Г. Геранлиев

Разнообразни прояви

През дните на Месеца на българо-съветската дружба в град Свищов се извършват редица мероприятия.

Голям е интересът към съветската книга. Всеки ден много граждани посещават уредената изложба. Много са и редовните посетители на книжарницата за съветска литература.

Сега в двете градски кина едновременно се проектира шедьовърът на съветското киноизкуство, филмът „Съдбата на човека“. Уредено бе и обсъждане на филма.

С голямо внимание курсисти от Икономическия техникум „Георги Димитров“ изслушаха своя гост Иван Луков, аспирант по политическа икономия в Москва.

В сряда физкултурното дружество „Академик“ организира лекоатлетическа щафета в чест на Месеца. Първенец бе отборът на средношколците от гимназия „Алеко Константинов“.

Близка до сърцата на всички свищовски граждани е българо-съветската дружба. Затова са много и проявите през Месеца, посветени на нея. „Дунавско дело“ — Свищовският кореспондент на в. „Борба“

Иванка Енчева

Когато идваха в къщи на гости, те винаги подчертаваха „Хароши български народ“. А Федя винаги държеше на ръце четирогодишния ми син Евгени. Радваше му се като на свое дете. Говореше за себе си, за своите жени и деца, за мощта на Съветския съюз.

За широката руска душа говори един епизод от нашия общ живот. Когато ги поканяхме за пръв път на обед, жена ми, баба ми бързат и дават една след друга манджките, а Федя усмихнат вика: „Защо така, бабко, бързаш със сервирането. Вероятно исках да ни изпъдиш по-бързо“. А тя му отговори: „Не искам да ви пъдя бързо, ами да се нахраните сладко“. Федя се провикна: „Съветската земя е широка, както руската душа“. И така обедът продължи от 12 до 18 часа вечерта в сладки приказки и веселие.

Минават дни и години, ще минат векове, а дружба ни със Съветския съюз вечно не минава.

Живите разказват

Тодор Кожухаров

НЯМА БЪЛГАРИН, който да не оценява голямата роля на руския народ за нашето освобождение от петвековното турско робство.

Имаме още много живи хора, които си спомнят за героизма и човечността на братята — освободители, когато са минали и през нашия край.

Как няма да обичаш тази широка руска душа — колко добри бяха те — разказва дядо Петко Топузов от с. Килифарово, който е бил на 8 години тогава.

Когато дойдох по Петровден — продължава старецът — селото излезе да ги посреще с хляб и сол, а тези, които ношуваха у дома, играеха с нас даваха ни сухари и рошкови. Баща ми ги гълчи да не ми дават нищо, а те му отговарят: „Той наш братушка, той ще ни смени“. Деветдесет и пет годишният дядо Тодор Байчев говори:

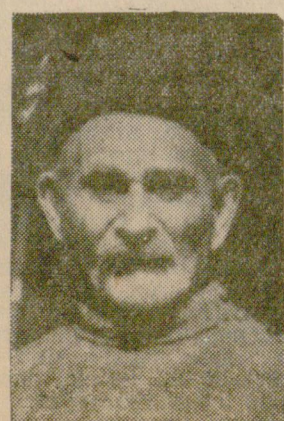
— По Петровден аз пасях шилетата в моето родно село Фървци. Когато си дойдох

на пладня, баща ми се провикна: „Дядо Иван идва да ни освободи от турците. Вземай пушката да убием „Чотата“ (така се наричал някой голям изедник турчин). А като дойдох в село, ония ми ти хубави едри казаци, с оседлани коне и с големи пушки и щикове, да ги не нагледам! Там, във Вонеча вода им беше бивакът. Събраха се много хора, за да прекратат хубави часове с освободителите.“

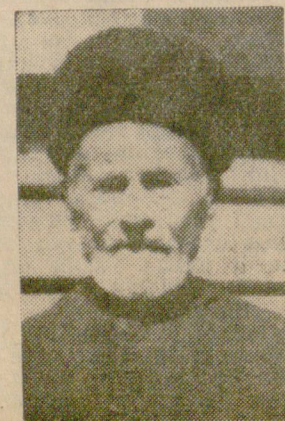
Подобни спомени разказват днес и дядо Тодор Кожухаров, баба Иванка Пушкарва и много други.

Когато разказват за онези дни, те свързват тези си спомени с посрещането и на Съветската армия.

Още не загинувала радостта от посрещането на партизаните на 9 септември 1944

Тодор Байчев

Петко Топузов

С лице към работата на РТЦ!

В Търновски окръг работят над 110 радиовъзели и радиоретранслатори, чиито местни предавания се слушат от хиляди слушатели. Тия предавания все по-пълно отговарят на нарастващите изисквания на хората. Те се организират от програмни работници с добра идейно-политическа подготовка и широка култура.

Да вземем, например, работата на радиовъзела в село Полски Тръмбеш. За председател на програмната комисия тук е привлечен учител Ангел Давидов. Под негово ръководство към радиовъзела е изграден авторски актив от около 100 души. Местната програма има изключително местен облик и е изцяло подчинена на основната задача — мобилизиране силите на трудещите се за изпълнение на петилетката в съкратени срокове.

Много любов влага в своята работа и програмният ръководител Румяна Давидова. С голямо старание тя редактира, подрежда и съхранява материалите. Пръв неин помощник е радиооператорката Кина Камбурова. Между двете отговорнички за работата на радиовъзела има пълно съработване и това е една от важните предпоставки за осигуряване на качествена местна програма.

Друга важна предпоставка — това е положителното отношение на местните партийни, стопански и административни ръководители към работата на радиовъзела. По всички важни въпроси те първи вземат думата, за да доведат чрез микрофона до знанието на местното население всички онези мероприятия, които се предприемат, или ще бъдат предприети в изпълнение на една или друга партийна или правителствена задача.

По оригинален начин се поднасят материалите от програмните работници в Полски Тръмбеш, Павликени и Държавни захарни заводи.

Гасиба се, не навсякъде всичко е така, както би трябвало да бъде. Прави впечатление голямото еднообразие на формите, които се използват. Редовни осведомителни бюлетени не се изготвят почти никъде в окръга, освен в Търново, където се изнасят един път седмично. Не, че отделни информации не се четат. Но това става инцидентно и без повод, сухо и статично. Как при това положение ще се осигури редовното информироване на местното население за всички по-важни събития, които всекидневно възникват в предприятията, ТКЗС, МТС, ДЗС и други институти и уредиения?

Радиостанциите са също голяма рядкост. Засега такива по-редовно се поддържат в село Долна Оряховица, Държавни захарни заводи и др. Нима в окръга няма слабости и недостатъци за осмиване, или липсват подходящи автори? Нито едното, нито другото. В Търново, Горна Оряховица, Елена, например, има литературни кръжоци. Ако програмните ръководители намерят общ език с техните членове, ако съумеят да ги привле-

кат за свои сътрудници, ефектът от местните предавания ще бъде много голям.

Голяма слабост в местните предавания на радиовъзлите от окръга е липсата на интересни и разнообразни рубрики. Местните предавания не се подчиняват на една обща идея. Защо, например, когато се поднасят материали, отразяващи битовите и културните придобивки на местното население, предаванията не се минават под рубриката „Дела на народната власт“, или когато се говори за успехи на работниците от предприятията, промкомбинатите, ТКЗС и др. да не се утвърдят рубриците „Творци на петилетката“ или „Нашите първенеци разказват“? „Трибуна на рационализатора“, на животновода? Така трудещите се свикват с тези рубрики и ги следят с по-голям интерес.

Причината за тематичното еднообразие на предаванията е лесно обяснима. Много от програмните работници, когато готвят своите предавания, не подбират конкретна тема, а се хващат за това, което им попадне при пръв поглед. Те се мъчат да кажат всичко, което видят или чуят за успехите на дадено предприятие, ТКЗС, МТС или ДЗС. Понякога в едно село няма много предприятия и кооперативни стопанства, темите бързо се изчерпват. И затова се предават все едни и същи въпроси за едни и същи обекти.

А животът предлага толкова много факти и събития. Защо един път в предаванията за едно предприятие да не се разкаже за опита на отделна бригада, постигнала високи успехи в дадена област, друг път да се поговори за рационализациите, за

изпълнение на мероприятията за съкращаване сроковете на петилетката, за хода на съревнованието, за борбата за икономии, за нови почини? Всеки един, от тези въпроси представява тема и следва да се разработи отделно.

Докато повече от градските и някои от селските радиовъзели работят сравнително добре, има радиовъзели, като тези в селата Дебелец, Хаджидимитрово и Страхилово, където местната програма е на много ниско равнище. Изнасят се главно здравни беседи и рецензии за филми и нови книги. В ДЗС „Совата“ изобщо не се утвърдят местни предавания. Нещо повече, дори и програмата на националната радиостанция не се препредава.

Къде се крие коренът на слабостта? Причините са много. Една от тях е, например, липсата на широк сътруднически апарат. А без дописници и сътрудници масова пропагандна работа не може да се върши.

Слабо зрение в работата на радиовъзлите е и липсата на програмни комисии. В Дебелец, Килифарево и другеле програмните комисии не се събират редовно. Това е станало причина радиовъзлите в тези селища от първенци да останат на последно място.

Големите задачи, които решават трудещите се в окръга сега за изпълнение на петилетката в съкратени срокове, поведително изискват да се подобри дейността на радиовъзлите.

РЕЙДОВА БРИГАДА:
НАШЕЛ АЛЕКЪН АНДОНОВ
редактор при Управлението на радиоразпространенията
ИЛИЯ МОИЛОВ
окръжен програмен ръководител

Здравните работници във всенародното движение

Миналия вторник в залата на Окръжния народен съвет в Търново се състоя окръжно съвещание на здравните работници от Търновски окръг.

Началникът на окръжния здравен отдел д-р П. Кушев изнесе доклад за представянето на здравните служби в заключителния етап на прегледа по селското здравеопазване.

Той посочи образцовата работа на здравния колектив в с. Карансен, където обществеността отблизко подпомага работата на здравните работници. С местни средства са закупени за нуждите на здравната служба един рентгенов апарат, санитарна линейка, мек и твърд инвентар. Обзаведен е зъболекарски кабинет в съставното село Сломер.

С интерес бе изслушана и оценката за съвместната работа с обществеността на здравните работници в селата Дебелец и Поликраище. Там за кратък период от време службите бяха преобразени, селата хигиенизирани и до голяма степен благоустроени.

За участието на здравните работници от Търновски окръг във всенародното движение за съкращаване сро-

ковете на петилетката изнесе доклад д-р Чомпалов, председател на окръжното профдружество на здравните работници. Той посочи, че с редица изменения в работните графици в болниците в Търново и Г. Оряховица се е подобрило поликлиничното обслужване на населението. С повече от 7 часа седмично са се увеличили часовете, в които лекарите специалисти дават квалифицирана консултативна помощ на трудещите се в поликлиниката. Чрез двустепенното обслужване значително се е подобрило гледането на болните. Редица здравни работници са изяви-ли желание да работят доброволно на село, в изоставани лекарски участъци с гакантни длъжности. На този почин са се отзовали лекарите П. Дюлев, Ж. Петров, Д. Борджиев, Ив. Игнатов, Л. Йорданов, зъболекарят Хр. Минев и др.

Друга форма за включване на здравните работници в движението за предсрочно изпълнение на петилетката е внедряването на безвъзмездното кръводаване. От 1 май т. г. в нито едно здравно заведение в окръга не се изразходват сред-

Големи са грижите, които Народната власт полага за човека. За това не се жалят средства. На снимката: В окръжната болница в Търново. Мални апликаци за деформирана артроза на коленните стави на Йорданка Димитрова от с. Самоводене. Снимка: И. Гасенко

ПРОЧЕТИ ТАЗИ КНИГА!

Нашият читател знае много повести, романи и разкази, в които са увековечени легендарните подвизи на съветските воители.

Такава е и повестта „И сам воинът е воин“, която изведнъж излиза от книжарниците. Повестта на украинския писател Юрий Дюлд Михайлик е ярко и правдиво изображение на действителността. С непринудеността и простотата на езика тя кара читателя на един дъх да я прочете. А обстоятелствата, че авторът не приписва на своите герои свръхестествени качества, не ги заставя да извършват неправдоподобни дела, прави повестта реалистична и близка до читателя.

Повестта „И сам воинът е воин“ е фантастично — приключенческа повест. В нея пи-

сателят разказва за героичните дела на 22-годишния съветски разузнавач Григорий Павлович Гончаренко, който преминава в немския тил под чуждо име — барон Хенрих фон Голдринг — и през цялото време на Отечествена война работи в немската армия, като разкрива тайните на чуждото командване.

В повестта авторът развячва легендата за неостановеността в немското гестапо. Освен това той ни рисува образи на два социални строя. Главни герои на повестта са съветският разузнавач Григорий Павлович Гончаренко (Хенрих Голдринг) и Вилхелм Бертолд, началник на немското гестапо.

Вниманието на читателя от началото до края на повестта е привлечено от положителния герой — съветския разузнавач приел името сарон Хенрих фон Голдринг.

Започва Отечествена война. Синът на обикновен железничар-стрелочник Григорий Павлович Гончаренко е студент в университета по немска филология. Току-що прекарал прага на университета, Гончаренко напуска студентската скамейка, грабва оръжие, отива на фронта, става разузнавач. Не е лесно да бъдеш разузнавач и да се промъкнеш в тила на врага.

За четири години съветският разузнавач извършва легендарни подвизи. Разследливостта, толерантността и митновата съобразителност му позволява да разкрива най-секретните военни обекти на противника. Той ликвидира един след друг отговорни гестаповци и агент-провокации, оказващи съдействие на партизанското движение във Франция и Италия. Но сериозният и сдържан разузнавач не е лишен и от сърдечни чувства. През всичкото време той обща с момиче Моника, французка девойка, която става жертва на гестаповците. Авторът не се е поколебал да покаже някои слаби страни на героя.

Григорий Гончаренко е не само добър разузнавач, но и високо културен човек. Той прекрасно познава светов-

Темите са добри, но...

Действително в последните броеве на многотиражките „Каменска комуна“, (бр. 7 от 7 октомври) с. Камен и „Димитровски завет“ (бр. 5 от 8 октомври) с. Карансен, са подхванати добри теми за разговор с читателите.

„Димитровски завет“ печата статията „Всички сили за образцово провеждане на есенната кампания“. Под рубриката „Пред пленумите на ЦК на БКП“ се помества материал „Строителството в ТКЗС“. В колоните на вестника намират място и въпросите, свързани с партийната учебна година, резултатите от съревнованието с кооператива „В. И. Ленин“ в с. Върбовка.

Навременни проблеми по-

ставя и „Каменска комуна“, например статията „Решаващи дни за есенната кампания“, „Добро зазимаване на животните — добра продуктивност през 1960 година“. Осветлят ли се правилно тези въпроси,

многотражките ще изиграят своята роля, ще станат наистина добър помощник на партийните комитети и управителните съвети на стопанствата, в изпълнение на големите задачи, които стоят пред тях.

В статията „Всички сили за образцово провеждане на есенната кампания“ не се виждат това. В нея се изтъква какво е състоянието по осъществяването на площите, изоставането с предсметната оран и се заключава, че „това положение не бива да се търпи“. Въпросите се поставят общо, а от общо поставяне на въпросите полза няма. Нужно е да се посочат какви грешки се допускат в работата на отделни бригади, трактористи. Да се проследи къде се крият грешките за изоставането и отпратят критични бележки конкретно към виновните. Извод, „че машините на МТС напълно са бездействували“ и общите пожелания за включване в извършване на селскостопанските задачи няма да помогнат.

Не може да се каже, че са прави добър анализ и на цифрите в материалите „Силажирането в ТКЗС с. Карансен“ и „Използува ли се работната ръка в ТКЗС?“. Защо не се посочат кооператори, които безпричинно не излизат на полето, зеневоди, които не викат хората на работа? В Сломер, например, на 30 септември не са работили над 180 души. Добър резултат би се получил, ако този факт бе посочен по-копчетно.

Подобно общо поставяне на въпросите личи и в материалите на „Каменска комуна“.

И в двете многотиражки не може да се види нито една дописка от живота на отделно зено или бригада, кооператор да разкаже за своята работа. Дори трудно може да се намери материал, в който да се говори за обикновените трудови хора — та било то за хубаво, или лошо (изключени прави дописката „На трудовия фронт“ в „Каменска комуна“).

Изгубиха се и някои хубави рубрики, като „Колена на първенците“ и други. Така многотиражките не могат да отговорят пълно на предназначението си.

Редколегите на „Каменска комуна“ и „Димитровски завет“ в предните броеве са доказали, че разбират задачите на многотиражките и могат да изправят недостатъците.

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В броеве 115 и 116 на в. „Борба“ бяха публикувани материали за с. Джулиница. Известният ни, че изнесено е и вярно. В резултат на взетите мерки до 1 октомври е обрана 450 дека царевича, а арпаджикът и сламата са прибрани.

МЕСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

Братски срещи в Москва

Москва... Колко радостни мисли и светли надежди пробужда у милиони хора Москва — люлката на руската държава, столицата на първата в света социалистическа страна! Колко възторзи предизвиква тя и у нас — пратениците на българските борци за мир!

Автобусите ни летят по широките булеварди, прекосват оживените площади. Голямата, древна, небедна и винаги млада Москва развяра пред нас гигантски паркове и проспекти, приказни дворци и музеи. Високо в небесната синева са забили върхове многоетажните сгради, над които блестящи рубинени звезди.

Ние сме тук само от няколко часа, а седеммилионният град вече ни е грабнал в своя стремителен порив. Погледите ни ядно се взират в старинните крепостни стени и нетърпеливо търсят Кремъл, над който победно се вее побитото още през през 1918 г. пурпурно червено знаме. Спираме на „Червеният площад“ и със замрели от опиянение сърца си спомняме думите на поета: „Москва, Москва!“

„Звезда на нови времена!“ — Пленително красива, могъща и незабравима, Москва ни подарява свидни и неповторими часове. Скътала в гърдите си огромна притегателна сила, съветската столица ни омайва не само със своята ненагледна ху-

Пътни бележки

бост, но и със своите прекрасни хора, дали през тези дни простор на голямата си обич към българския народ.

Много и въздуващи бяха срещите ни с московската общественост, но искам да разкажа само за една от тях, която остави у нас незаличими впечатления.

Когато пристигнахме в Съветския комитет за защита на мира, бяхме обзети от особено възбуждение. Очаквахме официална среща с непознати хора. И колко голяма бе изненадата ни, когато в залата ни посрещнаха с блага усмивка председателят на Славянския комитет генерал Гундоров, академик Цинин и много още видни съветски борци за мир, познати на мнозина от нас от посещението им в България. Толпите приветствени души, които те ни отправиха, разтвориха сърцата ни и ние скоро се почувствувахме в средата на родни братя, в гърдите на които трептат едни и същи мисли, едни и същи стремления: „Да има мир!“ Залата, в която заседавахме, ни стана още по-скъпа, когато генерал Гундоров съобщи, че тук не веднаж е идвал великият син на българския народ Георги Димитров.

Един след друг вземат думата двадесетте представители на българските борци за мир, водени от проф. Елизавей Янев, и с възторг разказват за разнообраз-

ната дейност на нашите комитети за защита на мира, за всенародния поход на българските трудещи се в изграждането на социализма.

Изведнъж в залата настъпи тишина. Пред нас се изправи снажна жена, с победели от годините коси и мил, завладяващ поглед. Това бе известната съветска борка за мир, майката-героиня Любов Тимофеевна Космодемьянская, за която бяхме слушали толкова много неща. Сега тази изстрадала жена бе застанала пред нас, сбрала цялата ни любов и уважение. В тези възбуждащи минути ние си спомнихме за безпримерния подвиг на безстрашната съветска комсомолка Зоя Космодемьянская, преминала с група млади партизани фронтовата линия, за да изпълни своя дълг към Родината. Пред очите ни сякаш изплуваха онеите пламъци на запалените немски складове и героичният образ на съветската патриотка, проявила мъжествена твърдост пред хитлеристките палачи. Мъка и ненавист изпълни сърцата ни при мисълта, че майката, която бе открила и възпитала прекрасната и незабравима „Таня“, бе загубила в пламъците на войната и своя син Александър Космодемьянски — Шура.

— Скъпи сестри и братя, — се обърна към нас старата съветска учителка Любов Космодемьянская и, като събра сили продължи: — за спасение на човечеството от позор и робство съветската държава даваше не злата, а кръв. За свободата на

При входа на изложбата на постиженията на народното стопанство на съветския съюз в Москва е поставена внушителната скулптурна група „Работници и селянка“ от В. Мухина.

Родината дадоха кръвта си и моите свидни рожби. Но днес аз съм горда, защото делото, за което умрях, е живо. Моята най-голяма радост сега е да гледам щастливите усмивки на децата, и с всички сили да се боря за мир.

После тя с възбуждащо разказа за подвига на Зоя и Шура, за голямата им обич към Родината, в името на която те дадоха живота си, за хилиятя патрогавата писма, които тя получавала от български пионери и комсомолци.

Унесен в трогателния разказ на тази съветска жена, която разкриваше пред нас дълбочината на майчината си обич, аз не забелязах колко до мен бе седнал чернокож, мускулист мъж, с гладко причесани коси. Той сложи ръката си на рамото ми и любезно поздравиха:

— Здравствуйте! ... — Здравствуйте! — отвърнах смутено, като се мъчех да отгатна откъде познавам този човек. Мересев! — прочепна някой. Едва сега разбрах, че този

Известната борка за мир Любов Космодемьянская разказва за живота на своите деца.

мъжествен лик, който излъчваше такава сила и обаяние, съм виждал само на снимка. В сърцето ми заигра неспокойна радост, че Героят на Съветския съюз, запалният майор Алексей Мересев, от когото не веднаж съм се възхищавал, стои така близо до мене.

— Мересев!... Мересев!... — зашептя цялата зала и погледите на всички се отправиха към мястото. Където смирено бе седнал бившият съветски летец.

Съга вниманието на при- сствуващите изцяло бе

приковано върху него — Алексей Мересев. на който съветският писател Борис Полевой посвети своята забележителна творба „Повест за истинския човек“. Да, това бе той, истинският съветски човек, мъжественият съветски офицер.

Ония, които не познават съдбата на този човек, едва ли биха повярвали, че той е без крака. Така бодра и уверена е неговата походка! Сега той е един от възторжените борци за мир и пламенен приятел на България. Развълнуван от срещата с представителите на българските борци за мир, той заяви:

— Аз винаги съм се възхищавал от вашия прекрасен народ. Моля ви да предадете моите братски приветия на нашите скъпи български приятели!

Текат последните минути от нашата задушевна дружарска среща с представителите на съветските борци за мир. Присъстващите бързо обкръжават Алексей Мересев и Любов Космодемьянская, поздравяват ги, прегръщат ги. Всеки иска да бъде по-близо до тях, да стисне ръцете им, да поговори с тези, които отдавна е мечтал да види. Времето, с което разполагаме, е малко, а желаещите да получат автограф или да се снимат с гостоприемните домакини са много.

Привечер, когато на белокаменна Москва блесват последните лъчи на септемврийското слънце, ние се разделяме с нашите скъпи съветски другари, за да отнесем завинаги в сърцата си тяхната голяма обич, намерена такава ярко проявление в една среща на българо-съветската дружба.

Денчо КУЦАРОВ

Днес на страницата:

- ☆ Любовта на дядо Стойко
- ☆ Във Владислав започна строеж на читалищна сграда
- ☆ Примерът на тримата увлече и други
- ☆ При буковските ножари
- ☆ Пенсии за инвалидност при ТКЗС
- ☆ Разумни предложения за автобусите в Г. Оряховица и за ул. „Мармарлийска“ в Търново
- ☆ Ще обработват общо земята за лично ползуване
- ☆ Нещо по хигиената в ресторантите

Тисма на читателите до вестник БОРБА

Млади работници

Работниците от цеха за персийски килими в промкомбината — Елена са предимно млади момичета, първаги работници.

На стан № 24 работят три девойки: Сийка Василева — майсторката, Сийка Г. Кънева и Мария Шабанова. Те плетат килими тип „Обикновен тембрик“. Влагат всичката си сръчност и умение, за да предадат красотата на

готовия вече килим. Да се вплитат всички бои на държата ансамболова по модела това наистина е майсторство. Пенка Георгиева, Кина Паликова и Мария Кънева разказват, че много им се хареса работата и те с любов и старание изпълняват всичко. Те просто живеят с работата и дълбоко вникват в нея.

Христо Ив. Илиев

ЩЕДРА ОТПЛАТА

Тая година кооператорите от село Джулюница засяха 600 декара със захарно цвекло. Те водиха борба с цвекловия хоботник, навреме проредиха растенията като осигуриха по 10,000 — 12,000 в декара, а площите прекопаха няколко пъти.

И ето дойде време за вадене на цвеклото. По няколко килограма тежи една глава.

Всеки ден тежко натоварени коли излизат от блоковете и вземат посоча към Горна Оряховица.

Докато миналата година средният добив бе под 1,000 кг от декара, сега е около 3,000 килограма. От цялата площ се очакват 1,800,000 килограма захарно цвекло.

Стоян Киров

Решение на кооператорите

В обединеното стопанство „Бачо Киро“ в с. Бяла черква се състоя кооперативно събрание. На него ръководството на стопанството даде отчет за работата през изтеклото осеммесечие и прие мероприятия, осигуряващи цялостно изпълнение на плана.

На това събрание след подробно и изчерпателно разсъняване на устава на ТКЗС членовете гласуваха да се премакне примитивната обработка на земята за лично ползуване и се въведе колективна машинна обработка. А накрая на годината всеки кооператор да получи про-

дукти, съобразно средния добив на стопанството и полагащата му се земя за лично ползуване.

Коста М. Кударов

Това може да се направи

Служител съм в Окръжно то търговско предприятие — мълот Търново, което се помещава на ул. „Мармарлийска“ до складовите на „Топливо“.

Както нашите работници и служители, така и тия от „Поседа“ и „Топливо“ ползват тази улица, която е най-близката към града.

Не съм упълномощен да говоря от името на другите, но считам, че ще стана изразител на тяхното мнение.

Улица „Мармарлийска“ от гробищата до главния път, при дълго време е трудно проходима. От зам. председателя на изпълкома на

Градския народен съвет Милчо Христов при идването му в предприятието и главния инженер на служба „Благоустройство“ инж. Здравков научихме, че за тая година не се предвижда направата на тази улица.

Доколкото ми е известно, управлението и профкомите на нашето предприятие направиха предложение до Градския народен съвет да направи поне една пътека от стурия, защото през зимата движението ще бъде невъзможно.

Нужно е малко да се направи и Градският народен съвет трябва да се вслуша в нашето скромно искане. Стурия има наблизо и вместо да се изхвърля в дерето, да се направи пътека.

Цоло Ст. Райчинов

В Свищов няма шахматен клуб

Шахматният спорт има стари традиции в Свищов. Оттук са излезли много добри и талантливи шахматисти. Отборът на „Академик“, съставен изключително от първоразрядници, е един от най-добрите отбори по шахмат в окръга.

И колко странно е, че и досега в града няма шахматен клуб!

Много пъти е бил поставян въпросът за подходящо помещение за шахматен клуб, но... глас в пустиня. В същото време съвсем неотдавна бяха открити две кафенета.

В клуба на „Академик“ има няколко шахматни табла, но тук се „тренират“ такива „спортни игри“, като белот, табла, билиард и мошник.

Николай МИЛЧЕВ

Содолимомадената работилница на потребителната кооперация в с. П. Тръмбеш снабдява търговските магазини в 14 села. Между редовните първенци тук е пълначът Кънчо К. Кръстев.

ОБСЛУЖВАНЕТО В АВТОБУСИТЕ

Приятно става на човек когато пътува с автобусите на Държавното автомобилно предприятие. Много от колите са радиофицирани. Праща обаче впечатление, че за културното обслужване малко е направено. Така, например, пред агенцията в Г. Оряховица се събират стотици пътници, за да се снабдят с билети. При даването на билетите касиерът отбелязва и местата, което е много хубаво и би улеснило пътуващите граждани. Но в действителност с това никой не се снабждава. В повечето случаи кондукторът застава на вратата, пита за майки с малки деца и ги пуска първи да влязат и заемат местата си. Останалите 60—70 пътници остават да се качват безразборно. По този начин става нужада пътниците да се натискат, блъскат и ругаят един друг. Защо тогава се поставят номера на билетите?

Искам да поставя още един въпрос, който възбужда пътниците от селата Сливница, Чешма и Горско Ново село. Това е въпросът за подобряване на автомобилните съобщения от селата до гр. Търново, тъй като в последно време се наложиха по-често гражданите да ходят в Търново, за да уреждат свои лични или обществени въпроси.

За да се отиде в Търново, трябва да се пътува по автолинията за Г. Оряховица и в града да се взема билет за гр. Търново. Не винаги има билети за първата кола — 7.40 часа и се налага да се остава за втората кола. При втория случай няма възможност да се върне след обед в съответните села, тъй като се изпуска връзката от Г. Оряховица. Не може ли рейсовата кола вместо 16.40 ч. да тръгне от Търново за Г. Оряховица в 16 часа? В този случай пътниците ще могат да вземат билети и си отидат по селата.

Георги Дим. Джеферов

ЗА 2 ДНИ 13 ТОНА ПАМУК

Беритбата на памука в обединеното стопанство „Пробив“ в с. Овча могила започна. Само за два дни бе набран 13,153 кг бял, доборокачествен памук от първа ръка. Бригадата на Ради Витанов набра 6,103 кг, следвана от първа полеводно-тракторна бригада с бригадир Бо-

рис Ив. Колев — 4,060 кг и втора полеводно-тракторна бригада — 2,880 кг памук.

Постигнатите успехи са още начало. След няколко дни ще започне масова беритба. Тогава ще бъде застъпен индивидуалният акорд

Петър Панчев

Въпроси и отговори

ПО ПЕНСИОНИРАНЕТО

Със Закона за пенсиониране на земеделските стопани (кооператори) от 1957 година се дава право на пенсия за старост при възраст 60 години за мъжете и 55 години за жените, обаче с Указ за изменение и допълнение на Закона за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори, Известие бр. 64/1959 година се даде възможност на кооператорите да се пенсионират при „злополука“, независимо от възрастта и трудовия стаж.

Във връзка с това се поставят много въпроси. Тук даваме отговор на някои от тях.

ВЪПРОС: Член съм на ТКЗС и като пастир на овцено-стадо при къпането на овцете в р. Дунав се простудих и заболех. Мога ли да получа пенсия по „злополука“?

Запитва: Петър М. Великов от с. Вироим

ОТГОВОР: Имате право на пенсия по „злополука“ тъй като вашето заболяване е във връзка с извършваната в ТКЗС работа, ако попадате в първа или втора група инвалидност (инвалидността се определя от трудово-експертна лекарска комисия).

Справка § 3 от Правилника за прилагане на Закона за пенсиониране на земеделските стопани кооператори. Известие бр. 77/1959 година.

ВЪПРОС: Като член на ТКЗС се разболях от артериосклероза. Мога ли да получа пенсия по „злополука“ тъй като съм нетрудоспособен?

Запитва: Ченко М. Ченков с. Ореш

ОТГОВОР: Нямате право на пенсия по „злополука“, тъй като страданието ви не е траматично увреждане. То не е и професионално.

Справка § 2 от Указа и § 3 от Правилника за прилагането му.

ВЪПРОС: Баща ми като член на ТКЗС бе предаден към тракторната бригада за превозване на горивни и смазочни материали. Получи удар от кървено налягане и се парализира. Има ли право на пенсия по „злополука“?

Запитва: Васил Иор. Кърчев с. Караисен

ОТГОВОР: Нямате право на наследствена пенсия, от починалата ви дъщеря, която е работила в ТКЗС. Нейната смърт е последвала от общо заболяване.

Наследствена пенсия може да се получава само при смърт, последвала след траматично увреждане или професионално заболяване, ако родителите са били издържани от починалия.

Справка § 2 от Указа за изменение и допълнение на Закона за пенсиониране на земеделските стопани кооператори, Известие бр. 64/1959 година и § 3 и 4 от правилника за прилагането му, Известие бр. 77/1959 година

„БОРБА“

Сср. 3, бр. 122 от 10. X. 1959 г

Добро начало

По случай Месеца на българо-съветската дружба комсомолците от с. Владислав организираха трудов ден.

Първи на обекта, където ще се строи новото читалище, пристигнаха няколко девойки. Тук вече бяха секретарят на партийната организация Добри Димитров, пълномощникът на съвета и директорът на основното училище.

Наоколо имаше разхвърляни дървета, камъни, тухли, пръст.

— Днес ще копаем и ще извършваме пръст — обяснява на девойките партийният секретар.

Повече не беше необходимо. Всички се застават за работа. В същото време пристигат още девойки и младежи. Ангелина, Атанас и

Мария отиват с Веселин Михайлов да товарят тухли от фабриката. Всички работят с ентузиазъм.

В този ден, посветен на Месеца на българо-съветската дружба, всеки, който минеше край обекта, се спираше и се залавяше на работа. П. Коприценова

Работоспособните — на полето

„Да не остане нито един работоспособен кооператор в селото, всички на полето“ — навреме дадена помощ, е двойно по-ценна! с тези лозунги излизат всеки ден 3,000 кооператори и кооператорки от ТКЗС „Октомвриска победа“ в с. Поликраище.

Управителният съвет на стопанството правилно разпределя работата. Във всички отрасли се осигурява необходимият брой хора. На полето излизат и служители от ТКЗС, от общинския народен съвет, от шивашката работилница, животновъди, комсомолци. Ценна помощ оказват и пионерите.

На вниманието на здравните органи!

Въпреки постоянните мерки, които се вземат за осигуряване на необходимите санитарно-хигиенни условия в заведенията за обществено хранене, все още се срещат редица нарушения. За едно от тях искам да разкажа.

На няколко пъти съм констатиравал, че в ресторант „Москва“ в Търново понякога се сервира недоброкачествена храна (останала от предни дни, недоброкачествено месо, незатоплено ядене и др.), но съм смятал, че това са случайни явления. На 1 октомври т. г. отново ми

се случи да ми сервират т. е. леко с картофи, месото на което мирисеше. Затова протестирах и яденето бе сменено с мусакла.

Не знам на печката ли или в хладилник бе държано то ядене, но беше съвсем изстинало, мазнината замръзнала.

Случаите, които изложих, ме карат да мисля, че управата на ресторанта „Москва“ обръща малко внимание и не контролира как персоналет в кухнята спазва нужните санитарно-хигиенни условия.

Кънчо ГАЙДАРОВ

Дряново

Във ф-ка „Сърп и чук“

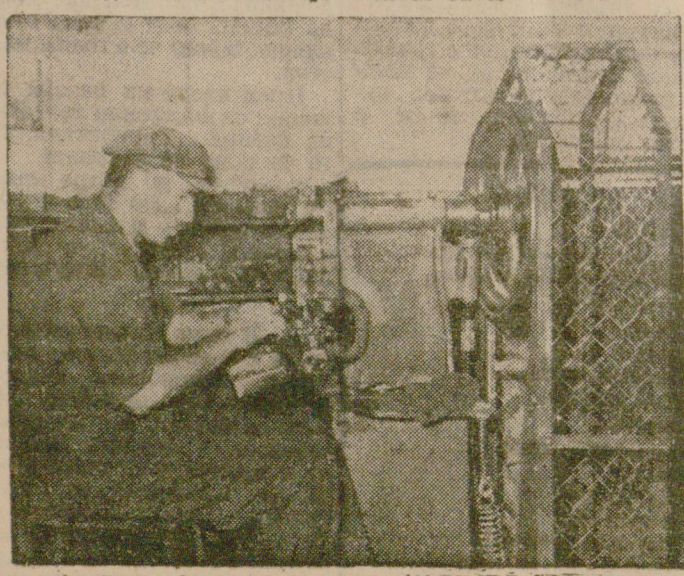
нава второ сечение точно по калъп. Бие се нокът, слага се марката на шлайфпарат. Готовият резец се изправя на фрикции, избива се вдлъбнатината на шиндел, из-

правя се ръчно и поема към електрическата пещ, заменя циганското дуhalo.

Дългогодишният електро

добрение на електрическата пещ. Сега пещта дига 900 градуса само за 1 час, вместо за три часа.

Нагнетите резци, извадени от пещта мигновено се закаляват в нафтова баня, след което преминават през точилата, шлайфват се на машината и отиват за монтаж. Но освен

техник Руси Божков от ТПК „Метал“ — Търново предлага своя схема и направи по-

резци са нужни чирени, турбушони, шило, отверка, ножиче за консерви, за отваряне

М. Михайлов

ТРЕВОЖНО ПИСМО

БАТЕ СЪРШЕЛЕ,

Обещах да съм редовен в писмата, но прощавай. Нещо ме жегна под лъжичката и кажи-речи месец-два мълча. Уж я ливидирахме частната собственост, а още ни хане, разпалва стари страсти.

Гледаш, ширнали се ония ми ти кооперативни ниви, машините в тях, хората на цели тумби в смях и песни задружно се трудят. Сред тях денят минава неусетно. Някак драго ти става на душата. Е, че има понякога и кавици, то кабил ли е. Когато правяхме ямките имаше и такива, които подмитаха, че от тая работа нищо няма да излезе. Аз като баш агитатор им се опвах, от девет кланден вода им донасях. А сега когато едрите кочани ги събарят в царевичния блок, а от слънчогледовите пити вече ядем олио, същице, „опърничавите, де“, правят мили очи, както казват хората, и искат да кажат, че и те тогава тъй мислели. На тях аз им прощавам.

Има обаче други дребни неща, които и мен от пътя отбиха, та мълча пред тебе. Ти знаеш, когато очертавахме блоковете на стопанството как поизгорихме доста орехови дървета. Но в някои нивки орехите си останали непотъгнати. Сега, макар че мина вече едно десетилетие оттогава и хората свикнаха с кооперативната собственост, дърветата още дават право на частна собственост на по-късметливите. Тази есен те отидоха дори и с талиги. Набраха доста орехи. Много личинени въздишаха пред тази картинка. На никой не се наема да ликвидира тоя тумор.

Правичката да си кажа и аз уж се бия в гърдите, че мога да забравя частното, но като гледам как кооперативните овчари дават път на стадата от овчиците ни за лично ползуване, преглътвам. Ние ги пасем на ред. Днес кошцията, утре сватът, вдруги ден кръстникът аз и т. н. Ние ги пускаме в блоковете, да си пооткъснат по-крехка тревица, па някъде и от посеците. И чудно, никога не въстава, зер и неговата овчица там хруска сладка тревица, пшеница, люцерна, овес и пр. Не въстава срещу туй и другарите от ръководството на кооператива.

Не зная, може би, тези „дреболини“, които дразнят частнособственичките ни дървета са само в наше село Дичин. Ако е тъй, добре е, бързо ще ги оправят, но ако и другаде ги има, жилини ги. Ела и към нас, че като не ти чуваше жужукането, забравяме за острието на жилото ти.

Твой верен побратим
П. КРИТИКАРЯ
с. Дичин, октомври 1959 г.

Неосъществен замисъл

Седя в ресторанта на селкооп в с. Стражица. Чакам за обед. Наоколо шумно: мяскане, чукане на чаши. Плътен слой от пютоуев дим. Очите ми блуждаят из вътрешността. Какъв контраст! Стените — хубаво изгрозфисани, а подът... не ти е работа.

За да изпървят чернотата на подовото масло, келнерът Ив. Статев и бюфетчикът Стефана Димитрова (и другите келнери) старателно разстилат изобилието от трохи върху покривките по пода. Гледам и си мисля: хубав феърлейтон ще стане. Дори намислих и сравнението: у нас и в свинефермите вече поддържат по-голяма чистота от тая... Мисля си още как ще се обърна във феърлейтона към председателя на селкооп Пеню Радков, за да го запитам дали поне веднаж в годината надниква в този ресторант да види, че хигиен

КИНОХРОНИКА

Кар. Ив. Болнико

в. „БОРБА“

Стр. 4, бр. 122 от 10. X. 1959

Дано по ваше село няма дъскотски работи!

Предсентбена оран

— За какво съм аз помощник тракторист, — си каза Славчо Маринов, — ако не си запечатам името в историята, та да ме споменуват векове векове.

Накриви шапка той, хвърли една усмивка на октомврийския Слънчо, че като подгони оня ми ти трактор из дъскотския блок, дим запуши подире му. Нали е въпросът да се зачерни блока, кой толкоз ще му дири сметка, кой ще дойде да провери как е орано! Препусна Славчо, препусна и де тук, де там затътри над стотина декара през куп за грош.

Една сврка го гледаше от близката круша и се превиваше от смях.

— Сто-о-о-й! — въздъхна Славчо, запали цигара и се изтегна да му поолекне.

Но писано било не да му олене, а да му дотееже службицата. Така е, когато ръководителите на ТКЗС имат

нямат работа ровят из пръст-та да видят как е орано. И намерили те, че сметката на Славчо е криво калкулирана, та нямат си работа взели и бракували оранта.

Сега, разправят, това място щяло наново да се оре. За чия ли сметка ще стане повтарянето? Дано не е за Славчовата, то не е виновно момчето...

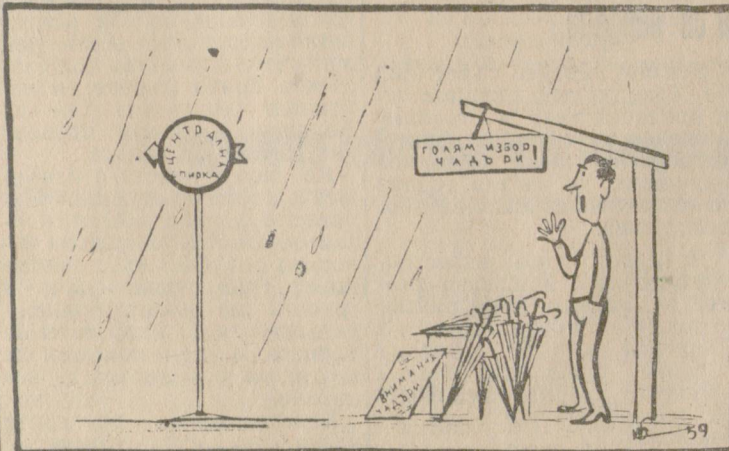
Като ми пеш, Пенке ле, кой ли ми те слуша

Такава песенчица тананикат вече дълго време бригадирите Минчо Йорданов и Господин Христов от ТКЗС с. Дъскот, като не спазват указанията на Управителния съвет на ТКЗС, отклоняват кооператорите от общия наряд за странични работи и спяват по този начин нормалния ход на главната работа в ТКЗС.

Любопитно е само да се знае: докога ще продължава тази стара песенчица?...

Кар. Ив. Болнико

На централната автобусна спирка в Търново при лошо време гражданите нямат къде да се поослониат.

Разрешил въпроса

БОБЕНА ЗАДАЧА

В с. Джулюница има две полевъдни бригади. Едната е на Върбан Йорданов (анев. През пролетта кооператорите от тази бригада за сяха 100 декара боб, германски сорт.

Грижика се за него хората, навреме го окопаваха, пази-зиха го от плевелите, изоб-що треперяха над него.

Бобът избуя, порасна и

узя. И после както му е реда — прибраха го.

Когато го претеглиха, кантарят показа 10,044 кг.

Сетне събра чаша на площадката, отново чували-те пълни с боб минаха през кантара. Слънчето беше от-нело малко от влагата му и той вече тежеше 9,950 кг. — Абе, другарю председа-тел, какво да правя боба, къ-де да го подслоняваме? — попитал бригадирът.

— Правете каквото иска-те! — отсякъл председате-лят.

И бай Върбан при тоя от-говор се погрижил. Скътал боба в един склад. Никои обаче не го попитал колко килограма е бобът, нито пък се погрижил за записването му по счетоводните книги.

Един ден някой от канце-ларията издал устна заповед и бай Върбан изпратил бо-ба в приемателния пункт на „Сортови семена“ в Горна Орховица. Тук издали акт № 62 А за 7,430 кг боб.

Кооператорите питат: 1) Колко килограма боб са останали на разположение на бригадата? 2) Къде се намира в мо-мента бобът? 3) Кой да го запише в сче-товодните книги на обедине-ното ТКЗС „Г. Димитров“?

Ония, които отговорят на тези въпроси, ще получат по една бутлика бира от Глогов трън

Хубавата работа бързо не става

Тъй вървяло то в Търно-во: колбасният магазин бил ремонтиран близо една годи-на, а сега по същия път вър-вял и ремонтът на бившата пивница „Сталинград“ на ул. „В. Левски“, дето ще се про-дава полутогата храна.

Чакайте, бе, хора! Търпе-ние! Хубавата работа не ста-ва бързо.

За някои агитатори

Някои агитатори от с. Златарица агитират хората да ходят на тру-довни, а те си стоят в къщи. (Из многотиражката „Устрем“)

Другари агитатори, възторжени оратори, полезни са не само думите, словата, полезен е трудът, полезни са делата. Не вярвате ли? Слушайте тогава. Един оратор стар — алкохолик прочут, мъжесте почнал с жар да поучава: — Не пийте бира, вино, ром, ликьор, вермут!...

Пак не вярвате? Слушайте тогава! Един другари агитират като Вас. — Днес петилетката се съкращава, правете трудовни, но никак си без нас!.. Храбър СМЕЛИ

По-добре е необричането от неизпълнението

Право да си кажа повярвах във вярността на тази мъд-рост едва, когато говорих с кооператора Х... от с. Дъс-кот. Изправили сме се на големия кооперативен блок на изток от селото и едва об-гръщахме с очи разхвърлените стотици щайги с лук, из-оставен на дъжда, поникнал вече и започнал да се раз-валя.

— Да ти кажа ли — раз-кавахме моят събеседник — от ОТП — клон Павликени още от лятос са ни замляли брашно на главата: „Вадете лука! Вадете лука! Дадох и щайги. Нейсе извадихме го и зачаквахме да го вземат. Нали имат път към нас че-сто минават и все ни успо-кояват: „Ще го изкушим! Ще го изкушим!“

Добре, но ние им вървах-ме до едно време. Сетне взех-ме, че се оплакахме... То-гава доведоха едно го изкуп-ка от Кюстендил, стиснахме си ръцете, спазарихме се, отиде си човекът и не го видяхме вече. Много е на-шият лук, изгледа му е до-тежал.

И така нашият лук, около 200 тончета, стои и чака из-годиш дни. От хорски срам ОТП изкупи към 50-60 то-на. Но другият?... Другият почва вече да смърди. Дано замършише и към ОТП — клон Павликени, та да се сетят, че имат задължение... Всеизайко

Внимание!

В с. Дебелец, в здрав-ната служба няма ин-жекции против тетанус. (По писмо на Л. Андреев)

Който ходи на бригада, може нещо да пострада, крак, ръка да убоде, затора е най-добре сигурен да е човек, (казвам ви го поверително) да си купи предварително против тетанус лек.

Ст. Т.

Свое се бие с тояга, а чуждото с комата

Така си се погаждат сли-вовчани. Отдавна живеят с тази философия и не смеят дума да кажат на хлебопека-ря Христо Димитров. Хри-стов. Нали си е другоселец, само току ги заплашва, че „ще ги напусне, ако вземат много-много да му търсят кусурите.“

И си крогуват. Де да оти-дат хората?

Че приема брашно, когато си иска и дълбай на хората нервите с дъто; че понякога кара хората да чакат по един-два часа за хляб, макар и да има готов хляб и макар да може да го замени жена му.

Която е щатен работник, хич-не го е еня. Предлага му друг човек да започне да приема брашното (щом той не може редовно да прави това) не иска. Защо ли пък не иска, да не би изгодата от това да е тлъстичка? Не знаем за какво е и не можем да кажем, но факт е, че не иска. Някой предлагат вме-сто Христо Христов да се крѣсти Дерибей Дерибеев (макар и в малък мащаб). И може би ще е правдиво.

Не знаем само докога този хлебопекар ще се поддържа с хората...

Н. К.

Пощенска песен

На работниците от мелница пех 13, а също и на труде-щите се в малкия Ресен не се доставят вестници и списания, а трябва сами да ходят и ги получават от ТП Станица Ресен. (По писмо на Г. Паунов)

ТП станцията в Ресен пее, ето тази песен: — Нищо, че си абонат, нека сме на ясно, брат! Щом живееш зад реката, яни да ти са краката, и след трудовия ден

по-добре ела при мен, иначе има много дни да очакваш новини, или с престарели дати някой вестници да прати!

Ст. Т.

Тук-там думат, че...

Отчетникът на гра-динарската бригада в с. По-ликраице Атанас Тодоров ставал невидим, когато ця-лото село тръгвало за паму-ковите блокове. Когато хо-рата се връщали, виждали над 1 метър от пътя да се движат две кошници, пълни с грозде. Някой предполага, че ме-жду кошниците се намира от-четникът, доволен, че си е обрал лозенцето.

Сезони и десени (Парадокс)

На витрините на „Нарма“ — Тър-ново се появява нови десени коприна, вместо волени платове.

Когато лятото отмина и хладна есен долетя — с мъгли, дъжд, капели листа, на всяка търновска витрина яви се новата коприна.

Но кой копринен плат ще вземе, когато духат ветрове? Днес възлениците платове — със разни хубави десени, са нужни в туй студено време...

Другари от „Нарма“, аз питам Вас! — С коприна ли ще срещнем Дядо Мраз? Бодил ШИПОВ

Хигиенни

Кар. Ив. Болнико

Не рови го, да ти не вонее

Съгласни сме, че не е твър-де за предпочитане да ро-виш това, което воня, но как-да не се разрови човек, на-пример, из организацията на работата на стопанството в с. Ново Градище с център с. Асеново?.. Та иначе как би открил, че около десет тона арпаджик от прекалено много грижи са поникнали, че в подобно положение се намира и известно количе-чество слънчоглед... Раз-рови ли се човек, надуща и друго — на полето има из-оставени не малки количе-ства лук и чесън, покълни-ли ни в туй — ни в онуй вре-ме.

Не е много хубаво да воня, ама на — няма кой да пре-махне вонята.

ЧИТАЛИЩЕ — МЕБЕЛЕН СКЛАД

Питат от с. Дичин: — Имаме въпрос един, може ли читалня, брат, да се ползва и за склад? Възвеш ужжим в читалня, а пред теб модерна спалня, маси и бюфети бели, цяла стая са заели, а за вестници, за книги, мястото едва достига!

Стършел отговарят: — Да! Туй съвсем не е беда! И дори е много модно, щом е мястото свободно, бълскай стоки както щеш, а пък книга, или вестник и... у вас ще прочетеш!

Ст. Т.
(По дописка на Ст. Кр. Запрев)

Къде си ОТП?

Отговаряйки на призива на Партията и Правителство-то за удвояване и утвържда-не на селскостопанската про-дукция, кооператорите от с. Килифарево решиха да построят нов голям птичар-ник за 5,000 кокошки-носач-ки. Откъде не докарваха те строителен материал — хо-диха чак из Пиринския край и усияха. Стана чудесен пти-чарник — най-хубав в окръ-га. Но... но, когато дойде моментът да се поставят тръби, мрежа, стъкла — ня-ма, работата спря.

Омръзна ни вече да пи-таме и да се молим на Ок-ръжното търговско пред-

приятие — Търново, а на тях не омръзнахме ли не знаем — говорят счетоводител А. Токмакиев и партий-ният секретар Ст. Пейчев. Кокошките са налице, но поставени при неблагоприят-ни условия, те не могат да дадат очакваната продук-ция. Това положение трево-жи кооператорите от Кили-фарево и те с право викат: „Няма го между нас, които искаме да направим скок, ОТП-то. Къде си ОТП — Търново?“

Д. Куцаров

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожек-тират от 12 до 18 октомври следните филми: „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“, ТЪРНОВО: „Не-поправимите“, ИСКРА, ТЪРНОВО: „По-на България“ и „Вечер“, АКАДЕМИЯ, СВИШОВ: „Балкада“ и „Лия трънците“, АЛ. КОНСТАНТИНОВ, СВИШОВ: „Гор-чива любов“, НАПРЕДЪК, Г. ОРЯХОВИ-ЦА: „Луната бара“ и „При приятели“, ХР. БОЛЕВ, ЛЯСКОВЕЦ: „Далечната го-дина“ и „Кинотек“, ХР. БОЛЕВ, ЕЛЕ-НА: „Четиридесет и първият“ и „Мексика-нска серенада“, М. ТЕАТЪР, ПАВЛИКЕ-НИ: „Лиле“ и „Сядата на човека“.

В ОКРЪЖНАТА „А“ ГРУПА ДНЕС не се срещат „Червено знаме“, П. Павликени — „Вечер“, Елена, а утре: „Левски“, П. Тръмбеш — „Владислав“, Джулюница: „Левски“, Стражица — „Потто Д. Цо-ков“, Морана: „Лозен“, Сухиндол — „Ло-комотив“, В. Г. Орховица: „Бачо Киро-в“, черква — „Ботев“, Игница: „Дитра“, Драганово — „Ботев“, Златарица: „Н. Ангустински“, Драгомирно — ж. и. депо, Г. Орховица и ДМЗ, Дебелец — „Етер“, III, Търново.

СПОРТ

ЗА ПЪРВЕНСТВО НА „Б“ РЪГ ШЕ ИГРАТ: „Етер“, Търново — „Академик“, СОФИЯ: „Червено знаме“, Павликени — „Генерал Зайков“, Славен: „Локомотив“, Пловдив — „Волон“, Козаровград: „Черн

ВАЖНО ЗА АБОНАТИТЕ!

От 1 януари 1960 година

СПИСАНИЕ „ПАРТИЕН ЖИВОТ“

започва да излиза на 20 дни — 18 книжки за годината. Подписката се открити на 1 октомври т. г. Абонирането се извършва във всички пощенски станции, от пощенските раздавачи, в павилионите за вест-ници и списания, от междуселските куриери и обществe-ните пълномощници по печата в предприятия, учреждения, МТС, ДЗС и ТКЗС.

ПРЕДПОЧИТАТЕ ЦЕЛОГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 18 книжки — 25 лева. Подписката ще приключи на 20. XII. 1959 г.

Управление „МОНТАЖИ“ — район Г. Орховица

ТЪРСИ

двама електроинженери,
двама машинни техници,
машинни и електромонтьори
от IV до VIII разряд.

Постъпване веднага при добри

условия.

Справка при района.

до Венко Колев Венков — гр Габрово
участник в „СПОРТ-ТОТО-1“
за познати 12 резултата
в 40 тираж
печелите 30,520 лева

до Асен Костадинов — София
ул. Патриарх Евтимий № 49
участник в „ТОТО-2“
за улучени 5+1 вида спорт
в 40 тираж
печелите 55,000 лева

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: вестник „Борба“ — Търново ул. „Васил Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор — 25-26; отдел по идеоло-гическите и организационните въпроси — 31-41; отдел по въпросите на народното сто-панство — 25-27; информационен отдел и илюстрации — 24-59; счетоводство — 32-59.